

ТАК ВОНИ ПОЧИНАЛИ...

30 років тому, на світанку 22 червня 1941 року, фашистська Німеччина віроломно напала на Радянський Союз. Мобілізувавши величезні сили, використовуючи промисловий потенціал і

шистської Німеччини. Радянські воїни мужньо відстоювали кожну п'ядь рідної землі, і, добившись перелому у війні, погнали ворога на захід, звільняючи Батьківщину від фашистської нечисті.

За роки війни Радянська Армія розгромила понад 500 дивізій гітлерівських військ і не менше 100 дивізій їх союзників, знищила колосальну кількість ворожої військової техніки.

Перемоги радянських військ принесли звільнення ряду країн Європи від гітлеризму. Добившись фашистського звіра в його лігві, Радянська Армія відіграла вирішальну роль у розгромі гітлерівського рейху. Фашистська Німеччина була змушена безвідмовно капітулювати.

«Героїчний подвиг радянських людей знову показав усьому світу: немає в світі таких сил, які могли б перемогти народ, звільнений від гніту капіталу, немає таких сил, які могли б зруйнувати створений цим народом рідний йому суспільний лад — соціалізм!» (Л. І. Брежнєв).

ГЕРОЇЧНИЙ ★ ПОДВИГ РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ

людські ресурси захоплених країн Західної Європи, гітлерівці на першому етапі війни зуміли просунути вглиб нашої країни.

Спалені міста і села, масові вбивства мирного населення — ось чим відзначали фашисти свій шлях по тимчасово окупованих районах Радянського Союзу.

Весь наш народ піднявся на Велику Вітчизняну війну проти фа-

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДИЙ КОМУНАР

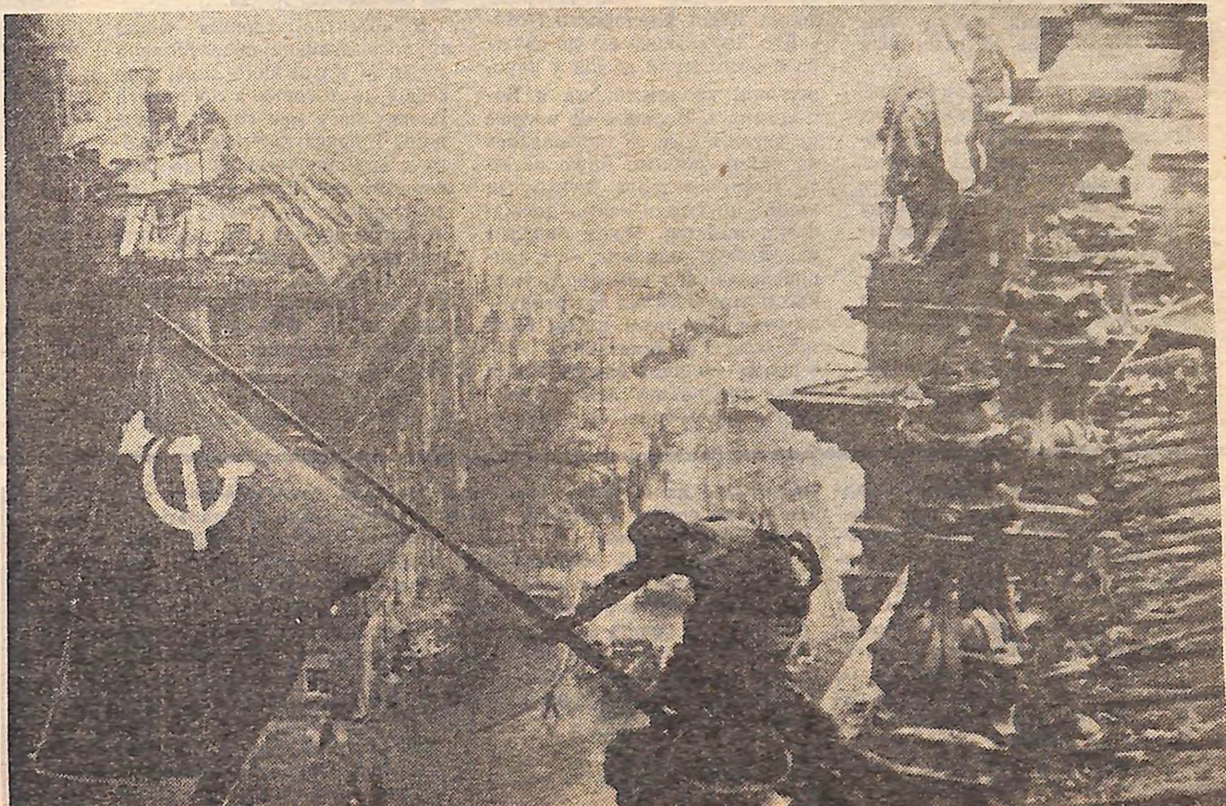
ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XII
№ 74 (1398).

ВІВТОРОК, 22 червня 1971 року

Ціна 2 коп.

... ТАК МИ ЗАКІНЧИЛИ ВІЙНУ

На знімку: Червоний Прапор Перемоги над рейхстагом. Звільнивши від гітлерівських загарбників рідну землю, радянські війська, переслідуючи ворога, вступили на територію фашистської Німеччини, 2 травня 1945 року (АПН).

Про підсумки виборів до місцевих Рад депутатів трудящих Української Радянської Соціалістичної Республіки

(Публікуються на підставі матеріалів, одержаних Президією Верховної Ради Української РСР від виконавчих комітетів обласних Київської і Севастопольської міських Рад депутатів трудящих)

У неділю, 13 червня 1971 року, в Українській Радянській Соціалістичній Республіці відбулися вибори до обласних, районних, міських, районних у містах, селищних і сільських Рад депутатів трудящих тринадцятого скликання.

Виборча кампанія повсюдно проходила в обстановці великого політичного і трудового піднесення, викликаного рішеннями XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України, широкого соціалістичного змагання за дотримання виконання завдань першого року дев'ятої п'ятирічки. Для проведення виборів виконавчі комітети відповідних Рад депутатів трудящих утворили 513903 виборчих округів, 33119 виборчих дільниць та 532698 виборчих комісій, до яких увійшли 2039834 представники від загальних зборів робітників, колгоспників, службовців, громадських організацій, товариств трудящих, військовослужбовців.

Вибори депутатів проводилися до 25 обласних, 476 районних, 387 міських, 90 районних у містах, 776 селищних і 8592 сільських Рад депутатів трудящих. Голосування розпочалося о 6 і закінчилося о 22 годині. Вибори до Рад повсюдно проходили організовано, при високій активності виборців і продемонстрували монолітну єдність і згуртованість українського народу навколо Комуністичної партії, безмежну відданість справі комунізму.

Всього у виборах в процентах до загальної кількості виборців взяло участь: по виборах до обласних Рад — 99,99 процента виборців, районних — 99,99 процента, міських — 99,99 процента, районних у містах — 99,99 процента, селищних — 99,99 процента, сільських — 99,95 процента виборців.

Результати голосування.

Ради	Кількість голосів, поданих за кандидатів	У процентах до загальної кількості виборців, які взяли участь в голосуванні	Кількість голосів, поданих у процентах до загальної кількості виборців, які взяли участь в голосуванні
Обласні	99,96	0,04	
Районні	99,97	0,03	
Міські	99,94	0,06	
Районні в містах	99,94	0,06	
Селищні	99,94	0,06	
Сільські	99,97	0,03	
Вибори відбулися в 513904 виборчих округах. Всього обрано 513899 депутатів, в тому числі до обласних Рад — 4467, районних — 38057, міських — 47620, районних у містах — 19188, селищних — 61660, сільських Рад — 342907 депутатів.			

Серед обраних депутатів місцевих Рад — 72 процента робітників і колгоспників, 43,3 процента жінок, 47 процентів членів і кандидатів у члени КПРС, 53 процента безпартійних, 26 процентів молоді до 30 років, 46,6 процента депутатів не були депутатами місцевих Рад минулого скликання. В п'яти виборчих округах вибори не відбулися, а в чотирьох округах по виборах до сільських Рад і в одному по виборах до селищної Ради кандидати не дістали більшої кількості голосів. Відповідно до виборчого закону в цих округах відбудуться нові вибори.

П'ЯТИРІЧЦІ — МАЙСТЕРНІСТЬ І ПОШУК МОЛОДИХ

БЮРО ЦК ЛКСМУ схвалило досвід організаторської і масово-політичної роботи комітетів комсомолу Краматорська Донецької області і Сокальського району Львівської, спрямованої на дострокове виконання молодими трудівниками планів дев'ятої п'ятирічки.

Що ж нового, конструктивного внесли ці організації в соціалістичне змагання юнаків і дівчат республіки, яке стало школою їх трудового і політичного загартовування.

Насамперед — конкретність і різноманітність форм змагання, які дають змогу охопити всі категорії молоді підприємств і господарств, як кажуть, дійти до кожного. Це і визначення найкращого за професією, і оглядів роботи комсомольських організацій по окремих напрямках виробничої діяльності, і конкурси професійної майстерності, і, нарешті, участь юнаків та дівчат у русі за комуністичну працю.

Молоді робітники виробничого об'єднання краматорських заводів важкого машинобудування, беручи активну участь у русі «від технічного — до технічного», знайшли логічне продовження його — застосування технічних і загальноосвітніх знань у боротьбі за максимальне використання устаткування та високу культуру виробництва. Вони створюють школи передового досвіду, творчі бригади конструкторів, технологів і робітників, пости контролю за складанням змінно-добових завдань та новим завданням устаткування, про зростаючу трудову і політичну активність краматорців свідчать і особисті плани, прийняті багатьма молодими виробничиками на п'ятирічку. По слідах машинобудівників — ініціаторів ідеї молоді інших підприємств міста. Це сприяло тому, що фонд економіки комсомольської організації Краматорська вже досяг майже двох мільйонів карбованців, а економічний ефект від впровадження у підприємстві кварталі раціоналізаторських пропозицій втрое вищий, ніж за цей самий час у минулому.

Дбайливими господарями проявляють себе і молоді хлібороби та тваринники Сокальського району Львівської області. Їх нинішній курс — залучити всіх юнаків і дівчат до оволодіння передовими методами праці, до участі в прискоренні свого народу.

ЖИВЕ ДЖЕРЕЛО ДЕРЗАННЯ

речні технічного прогресу. Слова ці мають цілком конкретне значення для комсомольців — молодіжних колективів молочнотоварних ферм району, які вирішили одержати по 4,5 — 5 тисяч кілограмів молока на корову, і для молодих механізаторів, що зобов'язалися вже цього року виробити по 1100 гектарів ріллі на кожен гусеничний трактор.

Бути вірними своєму слову їм допомагають районна рада молодих спеціалістів, штаб механізаторського всеобуча, регулярні змагання за звання «Найкращий механізатор», а в тваринництві — «Майстер золоті руки». Участь у технічному прогресі — це сьогоднішній день і молодих ентузіастів з ферми по відгодівлі великої рогатої худоби з колгоспу «Прикордонник». 30 тисяч карбованців — такий умовний економічний ефект від запропонованих ними нововведень. Творче розв'язання практичних завдань в організації Краматорська і Сокальського району великою мірою зумовлене вдумливим добором, розстановкою і повсякденним вихованням комсомольських кадрів та активу, тим, що в основу організаторської роботи комітетів ЛКСМУ покладено рішення і матеріали XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду Компартії України.

Бюро ЦК комсомолу України зобов'язало комітети ЛКСМУ розширити ряди учасників змагання під девізом «П'ятиріччю — ударну працю, майстерність і пошук молодих».

Для кращих організацій і виробничих колективів встановлено перехідні Червоні прапори і вимпели ЦК ЛКСМУ, якими вони нагороджуватимуться щороку.

(РАТАУ).

ОГЛЯД СИЛИ, МОЛОДОСТІ, КРАСИ

Урочисте відкриття
в Києві V літньої
Спартакіади України

У СМАРАГДОВЕ абрання київських вулиць, площ і парків ввела свої штрихи Спартакіада. У київській V літній Спартакіаді — особливі примітки: стартувала вона в дні, коли всі радянські люди урочисто і радісно відзначали славний лєнінський ювілей, а завершувалася в рік історичного XXIV з'їзду КПРС, який в Раді найважливіших заходів накреслює нові перспективи розвитку фізичної культури і спорту в нашій країні.

Партія розглядає фізкультуру і спорт як засіб активного впливу на формування морального і духовного обличчя молоді, як засіб оздоровлення, підвищення продуктивності праці, підготовки радянських людей до захисту соціалістичної Батьківщини, організації здорового побуту.

Вічний вогонь — священний символ єдиної пам'яті нащадків про тих, хто обожествив себе, захищаючи рідну землю, борючись за щастя

майбутнього свого народу. У парі Вічної слави, що розлинувся на високіх дніпровських кручах, припали 19 червня, учасники Спартакіади, щоб біля священної могили Невідомого солдата хвилююче мовчання вшанувати світлу пам'ять білих воїнів в боротьбі з ворогами Батьківщини, ще раз присягнути на вірне служіння великій справі, за яку віддали своє життя герої. Уславлений український спортсмен, заслужений майстер

спорту Віктор Цибуленко, запалив від Вічного вогню факел V Спартакіади України. В супроводі почесного експерту мотоциклістів кращі легкоатлети республіки проносять його вулицями міста. Колони фізкультурників вишиковуються на зеленому килимі стадіону. Звучать фанфари: «Слухайте всі!» На біговій доріжці з'являються мотоциклісти з прапорами. На нумачевих лототніщах —

(Закінчення на 4-й стор.).

Видинокіс вітер мелодію ранку в росляних струнах — рядках, котить густі хвилі кукурудзяним лапом, пробуджуючи пажитний шурхіт цупкого зеленого листу.

— Оце і є наше поле — погорділими очима вказує Василь Тофан на оксамитовий обшар.

«Наше» — це комсомольське. «Наше» — для молоді села Паливайки, для його комсомольсько-молодіжної ланки, яка третій рік підряд вирощує врожай качанистої. І в цьому слові, мовленому комсомольським вожаком колгоспу імені Жданова, мов у фокусі зібрано все — і любов молоді до землі батьків, і гордість за свою професію, і щира повага статечним хліборобів, якою шанують молодих механізаторів.

З року в рік поліпшують

свої досягнення члени ланки. Ювілейного ленінського року виростили найкращий урожай в районі. Тоді 115 комсомольських гектарів дали по 57 центнерів зерна кукурудзи. Сьогодні комсомольці прагнуть ще більшого. І ентузіазм, з яким трудяться Борис Барабан, Володимир Глухенький, Юрій Бондаренко на чолі з своїм ланковим Михайлом Харкавеном змушує повірити в реальність їх планів.

Робота на комсомольському полі почалася ще взимку. За-тримали вологу, видобрили плосу. А там — напружені весняні дні — орання, боронування, посів, підживлення...

Найбільше хвилювались хлопці того весняного дня, коли сівалки прокреслили перші борозни на чистому прямокутнику ріллі. Хоча ветерани ланки Юрій Бондаренко і Михайло Харкавенко ще до служби в армії мали досвід у вирощуванні качанистої, та й Володимир з Борисом не вперше за кермом, все ж хвилювались за якість роботи. Адже посіяти точно квадрати кукурудзи зможе не кожен навіть досвідчений майстер. Проте хвилювання були марними — і найпріципівіші з комсомольських прожектористів під час рейду — перевірки посівної площі були задоволені математичним «почерком» молодих сівачів. Теплі слова про роботу ланки з'явилися у колгоспній стіннійці, у

листівках, випущених агітаторами.

Цей рік у хлопців особливий. Коли новоміргородці висунули ініціативу створення механізованих ланок по вирощуванню просапних, наливайківці стали піби ветеранами серед молодіжних колективів. До них мають звертатися за до-свідом, по них спершу міряють свої кроки інші. Тому й соціалістичні зобов'язання хлопці взяли підвищені, і площу обробки розширили. Тепер комсомольський лан — 85 гектарів кукурудзи і 45 гектарів соняшників. А найближчим часом, коли до тракторної бригади прийде молоде поповнення з училища механізації і демобілізованих з лав Радянської Армії, на комсомольські гектари вийде свої машини ще одна молодіжна ланка.

У колективі хлопців міцна трудова дисципліна, заснована перш за все на вимогливості до себе і до товаришів по роботі. Велику вагу має слово ланкового. І прислухаються до нього хлопці не лише як до розпорядження керівника, а як до старшого товариша, досвідченого спеціаліста, людини, яку щиро поважають.

— Трудяться хлопці з вогином, — говорить голова колгоспу М. А. Чабанюк. — Оце завзяті молодих допомагає швидше набутти досвіду. Наше правління всіляко стимулює їх роботу: нагороджує почес-

ними грамотами, грошовими преміями за перевиконання норм, на загальних зборах колгоспників їх прізвище згадується в числі найкращих. Але, по секрету, — усміхається голова, — на пелілі кожного чекає цінний подарунок від колгоспу.

Школа тільки, що молодим кукурудзводам ні з ким поміряти силами, а ні поділитися досвідом. У колгоспі, з яким змагаються жданівці, немає молодіжної ланки. А проте, в яких селах і як працюють інші механізатори, хлопці не знають, бо ж ні райкомівці особисто, ні на районному комсомольському активі, ні на зльоті кукурудзводів, ні на молодіжній сторінці міснєвої газети про це — ні слова.

А наливайківці під силу змагатися будь з ким. І не тільки в Голованівському районі. Жданівці минулого року виростили найвищий урожай в районі, а в області конкурсі на краще зберігання техніки тракторна бригада була другою.

Голованівському райкому комсомолу варто б уважно вивчити і широко популяризувати досвід наливайківських механізаторів. Він потрібен для молодих кукурудзводів, які борються за врожай на комсомольських гектарах району.

О. РАКІН.

Голованівський район.

У наших БОЛГАРСЬКИХ ДРУЗІВ

По шляху ленінської «Іскри»

Болгарські комсомольці здійснили велопохід за маршрутом, яким ленінська «Іскра» доставлялась через Болгарію в Росію. Траса маршруту пролягла через міста Русенсько-го, Толбукінського та інших округів Народної Болгарії. Учасники походу побували, зокрема, в пограничних містах Ломі та Русі, в чорноморському порту Варні.

Масовий велопохід — один із заходів Декади болгаро-радянської дружби, що проходила в червні по всій країні. Крім велопоходу, вона включала зустрічі молодих болгарських і радянських виробничників, які працюють на будівництві нових підприємств республіки, мотопробіги по місцях болгаро-радянської бойової слави, кінофестиваль радянських фільмів та інші заходи.

Декада болгаро-радянської молодіжної дружби — один із підготовчих етапів до чергового болгаро-радянського молодіжного фестивалю дружби. Він відкривається в Києві 21 червня. Підготовка до нього почалася у Болгарії кілька місяців тому телевізійним конкурсом на тему: «Ленінський комсомол — твій друг і брат», який присвячений XXIV з'їзду КПРС.

В. ПІМЕНОВ,
кореспондент ТАРС,
м. Софія.

«Романтика» починає свій літопис

СОФІЯ. (АПН — «Софія-прес»). На «Золотих пісках» закінчено будівництво ще кількох готелів. Від цього найкрупнішого в Болгарії чорноморського курорту не відстає «Сонячний берег», де споруджується новий комплекс на 1000 місць. Продовжує розширюватися містечко «Албена», відоме своєю архітектурою. В новому сезоні воно зможе прийняти одночасно на 2 тисячі чоловік більше, ніж у минулому. Через два роки число місць у його готелях досягне 10 тисяч.

Почалося спорудження нового причорноморського комплексу «Романтика», розрахованого на 40 тисяч місць. Роботи ведуться промисловими методами. Передбачається, що перші готелі «Романтики» відчинять свої двері для відпочиваючих уже в 1974 році.

Закінчено проектування ще одного крупного курорту — «Ропотам», в районі Бургаса, що славиться чудовим мікрокліматом, мінеральними водами і радіоактивними грязями. Баштові крани знову з'явилися останнім часом і на гірських курортах. До кінця північного року у Пампороно, що в Родопях, почнуть працювати нові ліжні тримаїни, будуть готові трибуни для «болельщиків» на зимових спортивних змаганнях. У горах планується створити оздоровчий комплекс «Орфей».

Стамен СТАМОВ,
болгарський журналіст.

БІЛЬШЕ 4 років у Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування працює школа молодого лектора. Її слухачі — студенти перших-четвертих курсів. Вони за певним планом слухають лекції кваліфікованих викладачів, готують свої власні, обговорюють їх, пробують сили перед товаришами в інститутських аудиторіях.

Зокрема, слухачі секції наукового атеїзму виступали з своїми лекціями на політінформаціях, з доповідями на студентських наукових конференціях. Цікавою, обгрунтованою була лекція студентки Л. Іткіної на тему «Віра в прикмети і забобони». Слід відмітити роботу студента теперішнього четвертого курсу ремоніно-технологічного факультету В. Решетняка на тему: «Ленінський етап в атеїзмі». Автор дає глибокий аналіз ленінської атеїстичної спадщини. Робота була відзначена грамотою.

Серед нагороджених і В. Поліщук, який цього року виступив на вузівській науковій конференції з доповіддю на тему: «В. І. Ленін про релігійне сектантство».

Секція наукового атеїзму не обмежується лише заняттями в стінах інституту. Кілька разів на рік слухачі відвідують молитовні будинки сект. Нещодавно побували на молитовних зборах євангельських християн баптистів. Такі відвідини допомагають слухачам краще зрозуміти морально-психологічне обличчя сучасних

віруючих, дозволяють яскравіше побачити слабкі сторони полонення їх віровчення.

При підготовці лекторів-атеїстів ми звертаємо увагу на потребу врахування специфіки аудиторії. Адже лекція на одну і ту ж тему повинна читатися перед різними аудиторіями по-різному, тільки тоді лектор може сподіватися на успіх.

ПРАВО ВИСТУПУ З ЛЕКЦІЄЮ

ДЕЯКІ ПІДСУМКИ РОБОТИ ШКОЛИ МОЛОДОГО ЛЕКТОРА І, ЗОКРЕМА, СЕКЦІЇ НАУКОВОГО АТЕЇЗМУ

Секція наукового атеїзму підтримує тісні зв'язки з Будинком атеїзму. В новому навчальному році обговорення лекцій будемо проводити в його аудиторіях.

«Круглі столи» слухачів секції з працівниками Будинку атеїзму стануть ще частішим явищем. Думается, що немає потреби доводити їх користь.

Крім секції наукового атеїзму, в школі працюють ще три секції. Щороку на початку занять керівники секцій школи молодого

лектора ознайомлюють студентів з програмами. Заздалегідь пропонують список лекцій, котрі слухачі мають підготувати самостійно і протягом року кілька разів з ними виступати. Спочатку студент виступає на засіданні секції і вже після обговорення і доробок іде з лекцією «на люди».

Багатьом запам'яталися лекції Л. Звездовської, Т. Кротенко, В. Скрипка. Так, В. Скрипка виступив з роботою «Роль науково-технічного прогресу в зміні соціально-класової структури радянського суспільства» на міжвузівській студентській конференції. Почесну нагороду заслужив і слухач школи М. Дмитренко. Ці студенти не забувають, що сьогодні вони слухачі, а завтра — лектори, яким доведеться виступати на підприємствах, в радгоспах та колгоспах.

Стало вже правилом, що після закінчення 4-го курсу студенти, від'їжджаючи на переддипломну практику, одержують пам'ятку «Суспільно-політичний практикум», яким передбачено вивчити досвід роботи однієї з громадських організацій підприємства, провести 2-3 політінформації, виступити з лекцією. Вся проведена робота обов'язково включається до звіту про практику. Лише після цього випробування слухач одержує право вступу до товариства «Знання».

А. ГОМЕНЮК,
керівник школи молодого лектора.

Любов ЛИМАРЕНКО завжди охоче зустрічає учні Листопадської восьмирічної школи, де вона працює медичною сестрою, роботі віддається з тим молодечим запалом, що характерний для комсомольського віку: їй нещодавно виповнилося двадцять.

Медичною сестрою Люба стала за покликанням. По закінченні восьмиріччя в 1965 році поступила на навчання до Кіровоградського медичного училища, яке закінчила з відзнакою через чотири роки.

Дівчину поважають у колективі за працьовитість, старанність і щире вдачу.

Малюнок В. ШУЛЬГИ.
Новоміргородський район.

ОДНОКЛАСНИЦЯ лось відкривалась Василеві Зозулі: — Під у фармацевтичний.

— До вподоби? — Робота спокійна, зацікавлена...

Останні дні, а то й місяці, серед десятикласників темною могом один у розмовах стала майбутня професія. Нічого дивного, адже вони на порозі великого життя. І цілком природно, що почувши таку відповідь дівчини, Василь здивовано знизав плечима, в першу хвилину, навіть, розгубився. Як, мовляв, так? Відповісти це є тебе?

З того часу, як ми остаточно відірвалися від школи (а єднання з нею не припиняється черговим світлом після випускного вечора) і стали, власне, дорослими, мимоволі спостерігаємо за випускниками шкіл. І з кожним роком все більше відстаємо від останнього дзвінка, бо все вагомийший багаж знань виносить сімнадцятирічні зі школи. Постійно радує їхнє нехтування раціональними міркуваннями у виборі професії. А точніше — раціоналізм випускників! І півтора десятиріччя тому, і сьогодні визначається формою: «Щоб професія була цікавою, щоб працю — на користь людям».

РОЗМОВА ПЕРЕД ДОРОГОЮ

Учень вимірює своє майбутнє за партою. В більшості ж не приходить через оволодіння знаннями, через книги, кіно, екскурсії. Майбутня спеціальність з'являється в орелі романтики. І засвітити його навколо будь-якої професії — справа наставників молоді, її виконавців.

В цьому відношенні зустріч випускників середніх шкіл району, яка відбулась у приміщенні Олександрівської середньої школи № 1, залишила хороше враження. Вона виїхала за рамки просто зустрічі переросла в щирі розмови десятикласників про майбутнє. А її передувала квіткова робота педагогів по професійній орієнтації учнів.

Власне, розмова велась про село. Те, в якому народився, закінчив школу, де чекають на тебе —

завтрашнього механізатора, тваринника, агронома. І. І. Трегуб, голова місцевого колгоспу «Іскра», кавалер двох орденів Леніна та ордена Жовтневої Революції, так і сказав:

— Хто любить землю, йдти до неї. У свої колгоспи. Щороку сільськогосподарська техніка стає складнішою і продуктивнішою. Їй он як потрібні освічені люди. Тож йдти до землі — вона для усіх нас рідна мати.

Колгоспом «Іскра» збудовано два шкільні корпуси. З стін їх виїхали сьогоднішні лікарі, інженери, агрономи. А ті, хто залишилися по закінченні навчання в колгоспі, зараз працюють на ньому. Як Володимир Ткаченко, що з колгоспу «Дружба». Він також прибув на цю зустріч, щоб сказати десятикласникам своє слово:

— Романтика поруч з

вами. Це — колгоспна нива. І пам'ятайте, хлібороб — відповідальна професія. Шану на селі здобудеш тільки сумлінною працею.

Про це свідчить не тільки доля комбайнера В. Ткаченко. Присягати на зустрічі ланкова колгоспу «Прогрес» М. Д. Маган кілька років тому закінчила Івангородську середню школу. Не роздумуючи залишилась в колгоспі. Згодом очолила ланку по вирощуванню цукрових буряків. Уряд нагородив її орденом «Знак Пошани», а одностельчани вдруге обрали депутатом до обласної Ради депутатів трудящих.

Добрим словом згадували у своїх виступах секретар РК КПУ П. В. Щербина, голова райвиконкому П. Л. Стеблін, завідувач районним відділом народної освіти О. Г. Соколенко, працівник рай-

кому комсомолу К. А. Рой вчорашніх випускників, котрі нині трудяться на колгоспних дачах і фермах. І ці теплі слова, розповіді про славний шлях попередників завітали в очі десятикласників той незгасимий вогонь, який згодом виалеться в трудове патхення. Тож підком закономірно велика група випускників цього року залишається працювати в селі.

А тепер повернемося до Василі Зозулі, учня Олександрівської СШ № 1. Від імені ровесників хлопця сказав:

— Час вимагає від нас більше, ніж добре працювати. Ми повинні поєднувати працю з навчанням. І не тільки у вузі. Навчались постійно — ось що повинно стати нормою нашого життя. Тільки тоді зможемо принести якнайбільше користі Вітчизні.

Такими категоріями мислить сьогодні сімнадцятирічна юна.

Б. ПЕТРЕНКО.

Олександрівський район.

За допомогою оборонних і спортивних товариств проводилась військова підготовка нашої юнацтва, створювались дружини протиповітряної та протиповітряної оборони, протиповітряної захисту, першої медичної допомоги, в яких брали активну участь комуністи, комсомольці, активісти із учнівської і студентської молоді.

Важливе місце в роботі партійних організацій займали питання мобілізації автомобільного і грузового транспорту для потреб фронту, збору коштів у фонд оборони країни, організації госпиталів, до-

кованих робітників, відчувалась нестача робочої сили. За ініціативою трудящих було кинуто клич: «Працювати за себе і за тих товаришів, що пішли на фронт!».

Партійні і радянські органи звернулися до населення із закликом взяти участь в роботі промислових підприємств і внести свою частку праці у боротьбу з фашизмом. Населення активно відгукнулось на цей заклик. Лише з 22 червня по 20 липня 1941 року на підприємства і в установи області прийшли працювати 2066 жінок, серед них 1251 домогосподарка.

Д. КЛЮЄНКО

Встав у гніві степовик

помогти пораненим воїнам і сім'ям фронтівців. За ініціативою трудящих було розпочато збір коштів і подарунків для воїнів-фронтівців, що перебували на лікуванні. За перші тижні війни кіровоградці зібрали й передали пораненим червоноармійцям подарунки на суму 103 тисяч карбованців.

Обстановка воєнного часу вимагала негайної перебудови роботи промисловості, транспорту, сільськогосподарства. Уже з перших днів війни кіровоградські заводи «Червона зірка», «Профінтерн» та інші підприємства були переведені на вичуси озброєння, боєприпасів та ремонт військових техніки для потреб фронту. Робітники працювали з подвійною енергією, не зупиняли верстатів навіть на обідню перерву. В зв'язку з мобілізацією в ряди Червоної Армії найбільш працездатних і кваліфі-

кованих робітників, відчувалась нестача робочої сили. За ініціативою трудящих було кинуто клич: «Працювати за себе і за тих товаришів, що пішли на фронт!».

Партійні і радянські органи звернулися до населення із закликом взяти участь в роботі промислових підприємств і внести свою частку праці у боротьбу з фашизмом. Населення активно відгукнулось на цей заклик. Лише з 22 червня по 20 липня 1941 року на підприємства і в установи області прийшли працювати 2066 жінок, серед них 1251 домогосподарка.

тяжко поранили, він не залишив свого бойового поста й доставив вантажі у визначене місце.

Багато патріотичних звершень у перші місяці війни здійснили працівники сільськогосподарства області. Колгоспники і робітники радгоспів глибоко усвідомлювали, що всенародна битва за врожай першого воєнного року мала не лише народногосподарське, а й стратегічне значення.

Робота на полях ускладнювалась тим, що багато трактористів, комбайнерів, шоферів і найбільш працездатних колгоспників пішли в Червону Армію, було мобілізовано найпотужніші трактори і автомашини, найкращих коней, фургоны і упряж. Не вистачало запасних частин, пального, працездатного населення. Багато людей, механізмів і тяглової сили залучалось на спорудження оборонних рубежів, ремонт шляхів, для робіт у промисловості і на транспорті.

Проводили збирання врожаю до волюсь в надзвичайно стислі строки, бо ворожі війська уже підходили до кордонів сусідніх областей. У відповідності до розпорядження ЦК КП(б)У і РНК УРСР від 26 червня «Про виняткову організацію збирання врожаю 1941 року» обласна партійна організація мобілізувала все доросле сільське населення, працездатну молодість і навіть літніх колгоспників та підлітків на своєчасне проведення збирання врожаю і хлібоздачі. Мисливські партійні організації напружували для роботи в селі службовців, студентів, домогосподарок та учнів середніх шкіл. Всі, хто міг тримати в руках косу, серп, в'язати снопи чи виконувати іншу фізичну працю, були на полі, там, де вирішувалась доля боротьби за хліб. Газета «Комуніст» писала в ті дні: «З небувалим патріотичним піднесенням колгоспники Кіровоградської області проводять збирання врожаю. Всі, від старого до малого, виходять в поле працювати не покладуючи рук».

Уже станом на 15 липня 1941 року в області було зібрано врожай з площі вдвоє більшої, ніж на цю дату в 1940 році. Партійні організації очолили соціалістичне змагання серед хліборобів за успішне проведення збирання і хлібоздачі для потреб фронту.

(Далі буде).

ГЕРОЇЧНИЙ ПОДВИГ РАДЯНСЬКОГО НАРОДУ

Вони
пророчили
нам рабство.
Ми
засвітили
зорі
волі
і щастя.

«Запам'ятай, синку!» Планет 1941 року.
Художник П. Соколов — Скарп.

(Продовження. Початок в газеті за 19 червня).

ЕКСПЕДИЦІЯ
«ЧЕРВОНИЙ СЛІДОПИТ»

РЯТІВНИК

КОМБАТА

Тугокрилі вітри
Запалілися в гриві
І розстріляні ночі
Конали на вістрях копит.
Комісари мої,
Які бачили сини ви,
Поки ваші серця
Проросли крізь могильний
граніт?..
Ви шукати не йдіть
Бойових побратимів.

КОМІСАРИ МОЇ

Вам про другу війну
Хай розкаже солдатська вдова,
Ті, що з фронту прийшли
З рукавами пустими,
Похоронок похованих
Сумні і суворі слова...
Зупинити не можна
Життєвого плину,
В нім ніколи не вмируть

Почуттів медоносні рої,
Та на сповідь сестаню
В останню годину
Без вагання прийду
Я до вас, комісари мої!

Михайло РОДИНЧЕНКО.
с. Новоолександрівка
Долинського району.

Цей лист ми отримали кілька днів тому з Ірпеня. Писав офіцер, який визволяв наш край від німецько-фашистських загарбників. Ветеран колишньої 299-ї стрілецької дивізії підполковник В. Ожерельєв згадував своїх бойових побратимів.

ПОБРАТИМИ

Про героїчні подвиги бійців 299-ї стрілецької Харківської дивізії у вас на Кіровоградщині згадують і понині. А мені хочеться розповісти про трьох своїх однополчан капітана П. Остапенку, ефрейтора П. Малишева та рядового М. Петрова. Залишившись в тилу ворога, вони прийняли бій з великою групою фашистів в селі Роздолля. Гітлерівці пропонували радянським бійцям здатися в полон. Та вони відповіли на це вигуком з автоматів. Сміливі знищили десь п'ять фашистів. А потім гітлерівці відкрили по будинку, де заховувались воїни, во-

гони з крупнокаліберних кулеметів, танків. Під ударами сільської хати героїчно загинув парторг 958-го стрілецького полку капітан Остапенко. А важко поранених бійців Малишева і Петрова гітлерівці виволокли на подвір'я і почали бити їх чобітками. І все ж їм пощастило врятуватися...

День 29 грудня 1943 року в селі Роздолля пам'ятають і досі. Тоді в бою Павло Остапенко проявив героїчний подвиг і був удостоєний по смертю звання Героя Радянського Союзу...

Недавно, в дні святкування Дня Перемоги над

гітлерівською Німеччиною, ми, воїни-ветерани, завітали в село Буквар Олександрівського району, де похований Павло Антонович. Серед нас були і Петро Малишев — інженер з Підмосков'я та Микола Петров — бухгалтер з сибірського міста Томська. Вони зустрілись після війни вперше. Через 28 років бойові побратими знову побували в тих місцях, де проливали кров в бою з жорстоким ворогом. А коли прийшли до обеліски капітанові Остапенку, покладали там вінок з живих квітів. І виструнчившись перед червоним гранітом, довго стояли, віддаючи шану своєму загиблому товаришеві.

Того ж дня жителі Роздолля оголосили їх почесними громадянами свого села.

Виступали перед колгоспниками воїни-ветерани згадували далекі буремні роки. Молоді ми розповіли про відавничого артилериста старшого сержанта Сергія Іванчикова, який теж визволяв Кіровоградщину від воюючої та розширення плацдарму був удостоєний звання Героя Радянського Союзу. В бою на кіровоградській землі командир взводу 75-міліметрових гармат Іванчиков знищив десь п'ять німецьких танків 2 бронетранспортерів і близько сотні гітлерівців (це з числа 25 танків, 8 бронемашин та 300 п'яних фашистів, які пішли в контратаку 17 грудня 1943 року). Всього на бойовому рахунку С. Іванчикова 6 танків, 2 бронемашини, 2 тягачі, 2 автомобілі, десертні ворожні бліндажі, дотів, понад 150 гітлерівців.

І сам С. К. Іванчиков, який теж завітав до юних

слідопитів Букварської восьмичасної школи, таж потім виступив і згадав про бій 5 січня 1944 року, згадав про своїх друзів, які загинули смертю хоробрих на кіровоградській землі. Герой Радянського Союзу лейтенант запасу туляк С. К. Іванчиков одкривав школярам все нові й нові імена воїнів-визволителів.

Там, на могилі капітана Остапенки, виступили перед колгоспниками і школярами колишній заступник командира по політичній частині 958-го стрілецького полку полковник П. А. Бадьянов, начальник штабу цього полку І. А. Гельфанд, офіцери О. І. Лавріков, І. Ф. Задорожний, С. А. Міхєєв, І. М. Геніков, В. А. Аріскін, П. І. Ліфінцев, рядовий запасу Д. П. Компанієць, М. І. Терновий та інші фронтівці.

Від імені своїх ровесників секретар комсомольської організації колгоспу імені Калініна Галина Кудрявцева та старша піонервожата Букварської школи Марія Гриценко покланялися перед ветеранами бути у асьому схожими на своїх визволителів.

І тепер, через 30 років з того часу, як гітлерівська Німеччина напала на нашу країну, я знову згадую своїх бойових побратимів. І пишаюсь їх мужністю. Ворог пророчив нам рабство, а ми засвітили над землею зорі свободи. Зорі для себе. Для всіх народів Європи.

В ОЖЕРЕЛЬЄВ.

На знімку (зліва направо):
П. В. Малишев та М. С. Петров.

Фото автора.

ОГЛЯД СИЛИ, МОЛОДОСТІ, КРАСИ

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

портрети керівників Комуністичної партії і Радянського уряду. В небі пролітають літаки ДТСААФ. Над ними майорять на вітрі Державні прапори СРСР і УРСР.

Присутні на стадіоні оплесками зустрічають появу в центральній лоні члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК КП України П. Ю. Шелеста, члена Політбюро ЦК КПРС, Голови Ради Міністрів УРСР В. В. Щербицького, члена Політбюро ЦК КП України — Голови Президії Верховної Ради УРСР О. П. Ляшка, другого секретаря ЦК КП України І. К. Лутана, секретаря ЦК КП України О. А. Титаренка, першого заступника Голови Ради Міністрів УРСР Н. Т. Кальченко, кандидата у члени Політбюро ЦК КП України — секретаря ЦК КП України Ф. Д. Овчаренка, Я. П. Погребняка, Голови Укрпрофради В. О. Сологуба, Голови Партийної комісії при ЦК КП України І. С. Грушецького.

Командуючий парадом заслужений майстер спорту, олімпійський чемпіон Іван Богдан рапортує голові Оргкомітету по проведенню V літньої Спартакіади України — першому заступникові Голови Ради Міністрів УРСР В. Ю. Семичастному про готовність спортсменів до проведення маршу-параду. В. Ю. Семичастний в своїй промові підкреслює значення спортивного свята і оголошує V літню Спартакіаду України відкритою.

Потім з словами при-

віту до українських спортсменів звертається голова Комітету по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів СРСР С. П. Павлов.

На біговій доріжці зустрінутий оплесками глядачів з'являється атлет з факелом в руці. Це — заслужений майстер спорту, чемпіон Європи Валерій Борзов. Він прямує до чаші, встановленої на високому постаменті, і запалює вогонь Спартакіади.

Відомі українські спортсмени-чемпіони і рекордсмени світу та олімпійських ігор проносять перед центральною трибуною Державні прапори Радянського Союзу і української РСР. Під величаві звуки Гімнів СРСР і УРСР червоні полотнища злітають вгору го високим флагштоках. Гримлять залпи салюту, в небо здіймаються різнобарвні кулі.

До мікрофонів, встановлених на доріжці стадіону, підходять заслужені майстри спорту Володимир Синявський, Поліна Астахова і Борис Шахлін. В урочистій тиші лунають слова млятих спортсменів своїй соціалістичній Батьківщині, вірності високим ідеалам комунізму. Прославлені спортсмени закликають, що багатомільйонна армія фізкультурників і спортсменів трічі орденносною республіки на Спартакіаду народів Радянського Союзу, на наступних олімпійських іграх, на міжнародних змаганнях долає всіх зусиль, щоб збільшити вітчизняний спорт, ще вище піднести спор-

тивну славу нашої Вітчизни, бути завжди наготові до праці і захисту Батьківщини.

І могутнім багатоголосим відлунням над стадіоном лунає: «Клячесь! Клячесь! Клячесь!».

Минає хвилина, і барвисті ряди фізкультурників приходять в рух. Починається парад учасників Спартакіади.

Першими на доріжці стадіону виходять атлети, які несуть Державні прапори СРСР, УРСР і емблем V Спартакіади народів Радянського Союзу і V літньої Спартакіади України. Їх супроводжують дисчати в національних костюмах. Слідом за колоною прапороносців перед центральними трибунами проходять представники збірних команд міста Києва і всіх 25 областей республіки, ті, ко- закінчили під свої прапори Спартакіаду.

Масові спартакіадні старту стали нині важливим етапом у розвитку фізкультурного руху на Україні, яким нині охоплює мільйони людей різного віку. На основі масовості зростає майстерність провідних атлетів. За минуле п'ятиріччя підготовлено 207 майстрів спорту міжнародного класу, 6139 майстрів спорту СРСР, 112370 кандидатів у майстри спорту і першорозрядників, близько 10 мільйонів спортсменів масових розрядів. В ході першого етапу Спартакіади більш як 2000 юнаків і дівчат виконали нормативи майстра спорту, 28 тисяч — кандидатів у майстри і першорозрядників,

більш як мільйон чоловіків — нормативи масових розрядів. За цей час оновлено майже 6000 районних та міських рекордів, 1000 обласних, 129 республіканських, 57 всесоюзних, 10 світових.

Під оплески трибун проходить колона правофлангових українського спорту. В її шеренгах ті, хто в славні золоті нагороди стояв на п'єдесталах Мельбурна і Рима, Токіо і Мехіко, на честь яких Червоний стяг Батьківщини не раз піднімався в найвіддаленіших кутках земної кулі.

Пишається своїми героїми-спортсменами українська земля. Сильніми хвилюючих і почесних перемог зв'язано з іменами легкоатлетів Віри Кривіної, Анатолія Бондарчука, Євгена Арханова, Віктора Цибуленка, Валерія Борзова, штангістів Станіслава Батищева, Леоніда Жаботинського, Станіслава Кришчишина, борців Бориса Гуревича, Володимира Гуляккіна, Івана Богдана, л'їтборців Бориса Оніщенка і Павла Ледньова, веслярів Ігоря Ємчука і Олександра Шапаренка, фехтувальників Василя Станковича, Григорія Крисса і багатьох інших. Усім відомі чудові спортивні звершення дорозових володарів кубка європейських чемпіонів — гандболісток київського «Спартакана».

Над стадіоном на тлі голубого неба пропливають стиги спортивних товаристів та відомств. Ідуть спортсмени одного з найбільш популярних і масових у республіці то-

варистів — «Авангарду», які об'єднують тисячі робітничих колективів. Під своїми прапорами проходять представники орденноносних «Динамо» і «Спартакана». Чітко карбуючи крок, йде колона армійських атлетів. Сильні, мускулясти хлопці й ні, мускулясти проходять стрункі дівчата у шепердів трибунами у шерегах «Трудових резервів», «Буревісників», «Колосів», «Локомотивів». Заминають святкову колону прапороносці.

Урочистий марш-парад закінчився. На сцені стадіону з'являються найменші учасники свята — спортсмени київських шкіл.

Школярів змінюють вихованці Київського інституту фізичної культури. Стрункі юнаки в білих футболках і граціозні дівчата в рожевих гімнастичних костюмах з квітами в руках створюють на зеленому ніллімі калейдоскоп райдужних орнаментів.

Під звуки популярних українських мелодій на полі з'являються спортсмени «Трудових резервів». Сильні молоді люди зазвуть, винахідливі, брав в їх виступах! Оплесками зустрічають глядачі композиції «Русское поле», «Резе та стогне Дніпр, широкий», гімнастичні виступи з обручами.

Святкові виступи завершують армійські спортсмени. Під бравурний марш перед трибунами вишиковуються шеренги атлетів в яскраво-червоних футболках. Мить — і на полі виникають чотири величезні літери «КПРС», а над бетонною чашею переповненого стадіону могутньо звучить:

Комуністичній партії Радянського Союзу — Слава! Слава! Слава!

Воїни — фізкультурники демонструють різноманітні гімнастичні вправи, показують відмінну вучу, спритність і силу в складних номерах на брусьях і драбинах. У фіналі в середині вселенського прямокутника тіл, на оскі широчині поля стадіону виникає п'ятикутна червона зірка, в центрі якої на п'єдесталі — постать радянського воїна — визволителя з врятованою дитиною на руках. Ця композиція викликає у глядачів багато почуттів, глибоке Радянська Армія саме Радянська Армія врятувала народи Європи від фашизму, який 30 років тому вчинив вирокомний напад на першу в світі соціалістичну державу.

Потім на бігові доріжки вийшли легкоатлети — учасники естафети збірних команд районів Києва.

Грандіозне яскраве свята з нагоди відкриття V літньої Спартакіади України, в якому взяли участь понад 8 тисяч фізкультурників завершився футбольним матчем. В ньому зустрілися київські динамівці і московські автозаводці. А після гри, коли над стадіоном смеркло, в небі спалахнули вогні святкового фейерверку.

Урочисто відкриття V літньої Спартакіади України вийшлося в яскраву демонстрацію безмежної відданості наших спортсменів рідній Комуністичній партії, готовності натхненною працюю, перемогти в спортивних змаганнях ще вище підняти славу, зміцнити могутність любовної соціалістичної Батьківщини.

(РАТАУ).

ЧЕРВЕНЬ — МІСЯЦЬ ТИШІ

Природа для людини — добрий мати, і затишний дім, і мудрий лікар. Тож використовуючи природу, ми одночасно по-вишній і збагачувати її. У наш технічний вік рушниця, скскаватор, бульдозер, вибухові речовини, отрутохімікати не завжди бувають друзями природи. І однак завдяки піклуванню людини, глибоке русло природних багатств не міліє, а ширшає.

У лісах Кіровоградської області, наприклад, років 10—15

тому не було лося і табунів диких кабанів. Тепер вони є. А хочеться, щоб було ще більше і лосів, і кабанів та інших диких тварин. Тому й оголошено червень місяцем тиші. Бо перша половина літа, і особливо червень, в житті переважні більшості диких тварин є найактивнішим і найвідповідальнішим періодом, що настає під час їх розмноження.

У червні майже всі співочі птахи (солов'ї, дрозди, славки й інші) вже закінчують насид-

ження яєць, в їх гніздах з'являються перші пташенята, виходять яких батькам буде важко.

У червні багато видів птахів (синиці великі, ластівки, повзники, мухоловки та інші) вже в друге відкладають яйця, і ці виводки вимагають особливої турботи батьків.

Червень — це пора масового розмноження і мисливських звірів. Саме в цьому місяці вирішується дол далшого існування багатьох видів тварин.

Ось чому треба по можливості припинити в червні всі роботи в лісі, зв'язані з порушенням тиші (вивезення дров, хмизу, санітарні вирубки), не викошувати на лісових галявинах трави, берегти від рубинування гнізда птахів, припинити вилаз худоби в лісових угіддях. А стріляти дичину в цей час взагалі заборонено.

Ю. РОЗЕНШТЕЙН,
інструктор обласного відділення товариства охорони природи.

ОБЛАСНЕ управління внутрішніх справ провело огляд-конкурс дитячих кімнат на громадських засадах. Старт йому був даний у березні 1969 року. А нещодавно підбито підсумки. Перше місце зайняла Глинська дитяча кімната Світловодського району. Тут створена рада, яку вже п'ятий рік очолює організатор позакласної роботи середньої школи Д. Е. Глененко. Вона зуміла роботу побудувати так, що молодим глинчанам нудувати ніколи. Різні екскурсії, читальні конференції, ігри, літературні вікторини, вечори запитань і відповідей — ось чим заповнюється дозвілля дітей.

Надогово запам'ятався усім воєнник, на який запросили бригаду тракторної бригади місцевого колгоспу імені Котовського, кавалера ордена Леніна П. П. Залюбовського. Гість розповів юним друзям про секрети своєї роботи, поділився планами. Стільки вражень було від цієї зустрічі, що й досі згадують, як про щось незвичайне.

Добре тут працює і загін юних дзержинців. А досвід роботи кінотеатру «Космос», де запроваджено дитяче самообслуговування, запозичують в багатьох селах Світловодського району. За зразкову роботу колектив кінотеатру нагороджено грамотою ЦК ЛКСМУ та Комітету кінофікації при Раді Міністрів УРСР. Наймолодших же помічників та активістів — путіками у піонерську здравницю «Артек».

Всі ці успіхи прийшли сюди завдяки постійному зв'язку із школою, товаришескими судами, радами сприяння сім'ї та школі.

Це ж саме можна сказати і про Перегонівську дитячу кімнату Голованівського району. Її очолює

вчитель-пенсіонер Т. Г. Бургела. Трохим Гаврилович заслужено користується великою повагою серед жителів Перегонівки. В найскладніших життєвих ситуаціях батьки йдуть до нього за порадою. Бо знають, що він завжди допоможе. Це людина, яка не може пройти мимо дитини, що схилилася з вірної стежки. За чотири роки вчитель провів дуже велику роботу серед неповнолітніх.

Принимати враження справляють і умови, в яких працює кімната. В добре оформленому приміщенні — стенди, які

ВДАЛИЙ ФІНІШ

ПІДСУМКИ ОБЛАСНОГО ОГЛЯДУ-КОНКУРСУ НА КРАЩУ ДИТЯЧУ КІМНАТУ

розповідають про героїчне минуле і сучасне радянського народу, влаштовують методичний куток для батьків. На видному місці — портрет «залізного Фелікса».

Книжковий шаф з літературою, радіоприймач — все до послуг підлітків. Рада кімнати проводить тематичні педуро не тільки для дітей, а й для їх батьків, читаються лекції з питань виховання. Лектори — в основному працівники районного відділу внутрішніх справ, суду, прокуратури райкому партії.

Перегонівська дитяча кімната за підсумками огляду зайняла друге місце. Але його довелось поділити

з Димитрівською дитячою кімнатою міста Олександрії. Її інспектор М. О. Шанюка, як і Т. Г. Бургела, нагороджено грамотою УВС та цінним подарунком.

Багато повчального є в дитячій кімнаті, яка працює при Будинку культури імені Крючкова в м. Кіровограді. Тут працює рада в кількості 15 чоловік. Це — вчителі, службовці, робітники та пенсіонери. При кімнаті створені секції: культурно-освітня, побутова, персонального шефства над важковиховуваними дітьми і ін. Тричі на тиждень активісти проводять рейди вулицями мікрорайону. Їх мета — запобігти правопорушенням неповнолітніх. При клубі систематично проводяться заняття педагогічного університету для батьків. Його очолюють директор середньої школи № 3 П. Ф. Яндович та вчитель української мови і літератури Я. І. Козуля.

Добре слово слід сказати і про роботу дитячих кімнат села Богданівки Знаменського району та Ілчаного Броду Добровеличківського району.

Трохи більше двох років тривав обласний конкурс дитячих кімнат на громадських засадах. Його підсумки порадували. Вони є результатом поєднання зусиль органів прокуратури, міліції, суду та громадськості. Кількість злочинів серед неповнолітніх в області значно зменшилась.

Цю важливу справу — роботу дитячих кімнат на громадських засадах по запобіганню правопорушень серед неповнолітніх — потрібно й надалі проводити ще з більшою відповідальністю.

Ф. БАРКОВ,
заступник начальника Управління внутрішніх справ Кіровоградського обласного об'єднання.

Закінчується навчальний рік. В студентів Кіровоградського будівельного технікуму — екзамен. Але й в цей гарячий час спортсмени не забувають про систематичне тренування. Найбільша напруга — в баскетболісток. Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ФУТБОЛ ОБМІНЯЛИСЯ ОЧКАМИ

Як ми вже повідомляли, футболісти Кіровоградської «Зірки» знову вирушили у тритурне турне по чужих полях. Перший матч вони провели у Жданові «Металургів».

Гра проходила під час дощу. Це ускладнювало дії суперників. Тривалий час жодна з команд не могла добитися успіху. І все ж першими відкрили рахунок гості. На 72-й хвилині Олексій Качкан вивів «Зірку» вперед. Та через кілька хвилин господарі поля встановили рівновагу. Так зустріч і закінчилась внічию — 1:1.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД СЕРЕДА, 23 ЧЕРВНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00

- Телевізії. (К). 11.10 — Телефільм «Земля тролянд». (К). 11.40 — Концерт. (К). 17.05 — Наша афіша. (К). 17.10 — «Палітра». (Дніпропетровськ). 17.40 — Прем'єра художнього телефільму «Чотири танкісти і собака». (Польща). (М). 18.40 — «Матроска пам'ять». (Одеса). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (К). — ЦСКА. (К). 20.45 — Програма «Час». (М). 21.15 — «Донецькі самоцвіти». (Відеозапис трансляції з Донецька). 22.05 — «Українська кінопанорама». (К). 23.05 — Фестиваль

друзьби. Спецвипуск телевізії. (К). ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00 — V Спартакіада народів УРСР. Легка атлетика. (К). 18.40 — «У нас в гостях поет Меміров». (М). 19.00 — «Спогади про великого залу». Розповідає І. Андроніков. (К). 20.30 — «На добраніч, діти». (К).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 30. Телефони: відповідального секретаря і відділу комсомольського життя — 2-45-35; відділів пропаганди та листів і масової роботи — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського об'єднання ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.